

УДК 811.111'367.623
DOI: 10.31891/2415-7929-2021-21-38

МЕЛЬНИЧУК Н. О.
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ХАРАКТЕРНІ РИСИ АНГЛІЙСЬКИХ АД'ЕКТИВНИХ ЕМОСЕМІЗМІВ ПОЗИТИВНОЇ ТА НЕГАТИВНОЇ СЕМАНТИКИ

У статті описана семантична спеціалізація ад'єктивних одиниць, спричинена потенційно закладеною у них комунікативною функцією, що зумовлює превалювання в їхніх значеннях таких елементів як емотивні, оцінні, експресивні, які складають основу конотативного компонента. Звернено увагу на ступінь вираження прикметником емоції та емотивної оцінки безпосередньо своїм прямим значенням. З'ясовано співвідношення емотивних прикметників опозиційних знакових типів.

Ключові слова: емосемізм, семантична структура, конотація, експресивність, оцінність, емотивність, емоція, семантика.

MELNYCHUK N.
Yuriy Fed'kovych Chernivtsi National University

CHARACTERISTIC FEATURES OF THE EMOTIVE ADJECTIVES OF POSITIVE AND NEGATIVE SEMANTICS

Nowadays much attention is paid to a person's emotional factor in the language, because his everyday life can not be imagined without expression of emotions by means of a language. Therefore the focus of many linguistic studies is a person and his role in organizing and using the language as a means of communication. The anthropocentric nature of the modern linguistic paradigm determines the considerable interest of scientists in the problem of representation of emotions in the language and speech. That's why the study of adjectives makes a particular interest, because they combine semantic and pragmatic components of the content (subject-logical and emotional-evaluative). Therefore the choice of an emotive adjective already reflects the speaker's subjective attitude to the subject that he describes. A specific feature of adjectives is the combination of semantic and pragmatic plans of utterance in their structure which are reflected directly in their meanings (unlike other parts of speech in which these two aspects are not related and are implemented only in the utterance). Emotional component of English adjectival lexemes actualizes directly the subject's positive or negative attitude to the object which he or she perceives. Emotions appear in two main categories, that's why a certain kind of emotion has positive or negative colouring that expresses the speaker's emotional attitude to the subjects. A significant complication of their semantic structure and the appearance of derived meanings make emotive adjectives extremely difficult to study. The article describes the semantic specialization of adjectival units caused by the potential communicative function in them which determines the predominance in their meanings of such elements as emotive, evaluative, expressive that form the basis of the connotative component.

Key words: emotion, emotiveness, semantic structure, connotation, expressiveness, evaluation, semantic structure, semantics, emotive adjective.

Постановка проблеми. Антропоцентричний характер сучасної лінгвістичної парадигми зумовлює значний інтерес учених до проблеми репрезентації емоцій у мові та мовленні. Особливий інтерес у зв'язку з цим викликає дослідження прикметників, оскільки вони поєднують семантичний і прагматичний компоненти змісту (предметно-логічний і емоційно-оцінний), а тому у виборі емотивного прикметника уже відображено суб'єктивне ставлення мовця до предмета, який він описує. Специфічною рисою ад'єктивів є об'єднання семантичного та прагматичного планів висловлювання в їхній структурі, які відображені безпосередньо у значеннях, на відміну від інших частин мови, у яких ці два аспекти не є пов'язаними та реалізуються тільки у висловлюванні. Несамостійність та залежність прикметника від іменника також сприяє значному ускладненню його семантичної структури та появи у ньому похідних значень, у тому числі і переносних, що надзвичайно ускладнює дослідження семантичної сфери їхнього уживання.

Аналіз останніх джерел. Опис ад'єктивної лексики пов'язаний із певними труднощами, адже особливий характер номінації прикметників [7], які мають складну семантичну структуру, надає їм особливої уваги серед лексичних одиниць мови, наближаючи до універсальних знаків. Проблемам дослідження функціонування прикметників у мові присвячені праці таких відомих науковців, як К.В. Рахіліна [5], З.А. Харитончик [8], О.І. Юрченко [9], А. Gleby [10] та багатьох інших. У їхніх працях описується особливий статус прикметника, проте його граматики і семантика досі викликають багато суперечок, а тому трактуються по-різному. Особливо це стосується емотивних прикметників, які мають самостійне емотивне значення, виражаючи при цьому емоції, почуття та оцінку мовцем навколишньої дійсності та створюючи відповідне прагматичне навантаження у реченні. Цей особливий шар лексики перебуває у центрі уваги таких лінгвістів, як М.Г. Апресян, М.Я. Блох, І.І. Квасюк, О.Н. Кравченко, які досліджують його основні характеристики та функції у мові, проте словотвірний аспект вивчення ад'єктивних емосемізмів і досі є актуальною проблемою.

Мета дослідження – визначення семантичних особливостей емотивних ад'єктивних одиниць та аналіз особливостей їх функціонування в англійській мові.

Виклад основного матеріалу. Традиційно прикметником визначається частина мови, яка позначає ознаку, властивість, якість предмета, а також відношення чи оцінку. Специфічною характеристикою

прикметників як неоднорідного класу є знаковість, яка може функціонувати як якість, що закладена у саму природу предмета, або як якість, що виводиться з відношення до предмета, обставини чи дії [2, с. 151–152]. Відповідно до цієї характеристики ад'єктиви поділяють на якісні та відносні, вони виконують при цьому важливу роль – модифікують або уточнюють референт, не вказуючи безпосередньо на нього, а також ідентифікують та оцінюють його [2, с. 46]. Звідси робимо висновок, що прикметники, які називають ознаку, властивість чи якість предмета, є якісними, а ті, що характеризують предмет через його відношення до інших предметів, є відносними. Саме якісні прикметники відповідають за прагматичний аспект висловлювання, який охоплює і емоцію та оцінку мовця.

За своєю семантикою прикметники є надзвичайно багатоплановими: від власне оцінних (хороший/поганий) до позбавлених оцінного значення взагалі (відносні прикметники). Визначальною властивістю, що безпосередньо впливає на вживання прикметників у мові, є їхній предикатний характер, який полягає у позначенні ними власне ознаки та оцінки, що реалізуються разом у межах одного висловлювання, завдяки чому ад'єктиви об'єднуються в один клас. Здатність прикметника бути у складі предиката, на думку О.М. Вольф [2, с. 46], є логічною основою прикметника як лінгвістичної сутності. Таким чином, прикметники як особливий клас слів є, на думку деяких лінгвістів [7], семантично несамостійними, а тому надзвичайно мобільними, що зумовлено такою особливістю предикатів як відцетрованість їхнього понятійного змісту та прагнення до відриву від денотата.

Що стосується лексичного значення прикметників, то завдяки особливості поєднання в їхній структурі семантичної та прагматичної функцій, беззаперечним є те, що конотативний компонент для слів цієї частини мови є визначальним. Таким чином, ад'єктивні одиниці поєднують предметно-логічний і емоційно-оцінний зміст у своїй структурі, а відповідно семантику та прагматику, яка є особливо очевидною у підкласі якісних прикметників, які, на думку О.М. Вольф [2, с. 9], є „чистими, класичними предикатами”, що вводять у вислів прагматичний аспект, включаючи у нього оцінку мовця як суб'єкта висловлювання. У такому значенні прикметники є емотивними та антропонімічними, тобто такими, що стосуються безпосередньо людини, виражаючи її настрій, стан, ставлення до себе та навколишньої дійсності. Власне, ставлення та почуття людини до інших людей, речей і подій показують, як вона їх оцінює, завдяки чому виявляється зв'язок емоції та оцінки у процесі комунікації.

Оскільки прикметники, на думку науковців [2; 6; 8; 9], є досить несамостійною частиною мови, основне призначення якої полягає у повідомленні про предметні властивості та характеристики певної лексики, то вони „завжди передбачають іменник” [1, с. 123–125], позначаючи через взаємодію з ним предмети та явища навколишнього світу. Отже, сфера значень прикметників тісно пов'язана зі значенням іменника як безпосереднього носія певної ознаки, за яку відповідає субстантив, адже ознака не може існувати ізольовано, а тільки у взаємодії з денотатом, тобто предметом чи подією, що мають цю ознаку. Не виключенням є і ад'єктивні емосемізми, адже дефініційний аналіз їхніх словникових тлумачень, зокрема ілюстративних частин статей, показав, що вони часто реалізують свої значення у поєднанні з такими іменниками:

1) Конкретні іменники – назви неістот, що позначають емоційні та поведінкові реакції: а **hangdog** (= unhappy or ashamed, especially because of feeling guilty) *look/expression* (CALD); а **beaming** (= very wide and happy, or someone who is smiling in this way) *smile* (CALD); а **blank** (= showing no understanding or no emotion in the expression on your face) *stare/expression* (OALD); а **despairing glance/cry** (CALD), he stared into her **cold** (= not showing kindness, love or emotion and not friendly) *blue eyes* (CALD); а **harsh** (= unpleasant, unkind, cruel or unnecessarily severe) *voice* (OALD); а **confiding tone/whisper** (CALD); а **cordial** (friendly, but formal and polite) *smile/greeting/ welcome* (CALD) тощо. Вказані лексеми ілюструють фізичне вираження переданих прикметником емоційних станів та відображають емоції, настрої людини через її голос, поведінку, жести тощо.

2) Абстрактні іменники широкої семантики, що позначають факти та події реального світу; а **amazing** (= extremely surprising) *coincidence* (OALD); the **humane** (= showing kindness, care and sympathy towards others, especially those who are suffering) *way of dealing with a suffering animal* (CALD); а **astounding** (= very surprising or shocking) *fact/decision/revelation* (OALD); the holiday was a **welcome** (= you are pleased to have or do it) *change/break/relief* (LDCE); her words had a **soothing** (= making you feel calm) *effect* (CALD); the advertising world can be a very **cut-throat** (= not involving considering or worrying about any harm caused to others; fierce) *business* (CALD) тощо. Ці слова відображають абстрактне вираження названих прикметником почуттів, передають емоційний стан носія мови.

3) Іменники, що позначають проміжки часу: а **pleasant** (= enjoyable, attractive, friendly, or easy to like) *day/surprise* (LDCE); she went through an **agonizing** (= causing extreme worry) *weeks* waiting for the test results (CALD); after several **arid** (= with little interest, excitement, or purpose that it makes you feel bored or unhappy) *years*, the company has started to become successful (CCADE); my most **embarrassing** (= making you feel embarrassed) *moment* was trying to introduce a woman whose name I couldn't remember (CALD) тощо. Ці субстантивні одиниці вживаються з ад'єктивними емосемізмами, що відображають позитивну або негативну емотивну семантику у певних часових рамках.

4) Іменники, що позначають міжособистісні стосунки: **harmonious** (= friendly and peaceful) *relations between the country's ethnic groups* (CALD); а **happy** (= feeling, showing or causing pleasure or satisfaction)

marriage/childhood (OALD); a **toxic** (= causing you a lot of harm and unhappiness over a long period of time) *friendship* (LDCE) тощо. Ці іменники вживаються з емотивними прикметниками дуже часто, адже вони безпосередньо відображають емоційну сферу життя людини – її відносини з іншими людьми.

5) Абстрактні іменники зі значенням емоції чи почуття: he had the **eerie** (= strange in a frightening and mysterious way) *feeling* that he had met this stranger before (CALD); her **frustrated** (= feeling annoyed or less confident because you cannot achieve what you want) *love* for him (CALD); a **niggling** (= a slight feeling of worry or pain that does not go away) *doubt/fear* (OALD); **wounded** (= offended or upset by what someone has said or done) *pride* (LDCE); a **nasty** (= bad or very unpleasant) *shock/surprise* (OALD); a **blessed** (= bringing you happiness, luck, or something you need) *relief* (LDCE) тощо. Вказані іменники мають безпосереднє відношення до сфери емоцій і почуттів носіїв мови, а тому прикметники, що їх супроводжують, відіграють роль підсилювачів, сприяючи ще яскравішому вираженню емоції чи почуття, яке відчуває людина.

6) Конкретні іменники зі значенням місця: the cemetery is a **gloomy** (= unhappy and without hope) *place* (CALD); the **cut-throat** (= not involving considering or worrying about any harm caused to others; fierce) *world* of journalism (CALD); **congenial** (= friendly and pleasant) *company/surroundings* (OALD); it is a rather grey, **colourless** (= not exciting or not interesting) *city*, with few interesting sights (CALD) тощо. У поєднанні з цими субстантивними одиницями ад'єктивні емосемізми відображають емотивно-експресивний відтінок назви певного місця, пов'язані з ним емоційні асоціації мовця. Наступна діаграма (рис. 1) ілюструє характерні для ад'єктивних емосемізмів поєднання із субстантивними одиницями.

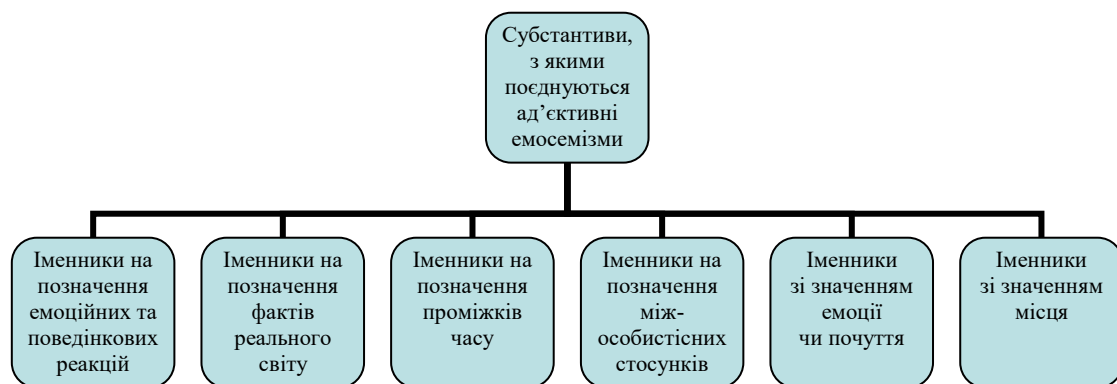

Рис. 1. Поєднання ад'єктивних емосемізмів із субстантивними одиницями

Таким чином, уживаючись разом з певними іменниками, ад'єктивні емосемізми дають додаткову характеристику чи уточнення певному поняттю, передаючи його емотивні ознаки. Завдяки цій властивості прикметники беруть участь у створенні емотивних та оцінних дескрипцій, виконуючи при цьому функцію уточнювачів, або модифікаторів, а тому семантика ад'єктивного емосемізму є структурною цілісністю, об'єднаною різноманітними гетерогенними компонентами з опорою на антропоцентричне спрямування її характеру.

Маючи високе модальне навантаження і часто невизначене предметно-логічне значення, емотивні прикметники стають частиною особливого пласту слів – афективної лексики, наближаючись до вигуків, які є чистими знаками емоцій. Таким ад'єктивним одиницям властиве постійне емотивне і оцінне значення, контекстуально незалежне на відміну від емоційно-забарвлених прикметників, емотивність яких виникає, зазвичай, при асоціативному зв'язку внаслідок частого вживання у певних контекстах. Таким чином, основою для дослідження, відображеного у цій розвідці, є високий ступінь вираження прикметником емоції та емотивної оцінки безпосередньо своїм прямим значенням, яке передбачає беззаперечну обов'язковість їх наявності у структурі цих одиниць. Знак емоції як один з основних параметрів їхнього лінгвального втілення відіграє визначальну роль при здійсненні їх диференціації, тобто поділу ад'єктивних емосемізмів на одиниці, що мають позитивну або негативну емотивну семантику.

На думку О.С. Кубрякової, прикметники, що функціонують для позначення якості, властивості, ознаки та інших атрибутів предметів та явищ, розвивають на основі цієї семантики можливість представлення позначуваної ознаки з градуальною оцінкою її інтенсивності. Оцінка є відображенням думки про щось, судження про рівень чи значення певного предмета, встановлення його ступеня. Позитивна чи негативна оцінка є компонентом лексичного значення якісного емотивного прикметника та представляє „закріплене у семантичній структурі слова оцінне значення, яке реалізує ставлення мовної спільноти до співвіднесеного зі словом поняття чи предмета по типу добре-погано, схвалення-несхвалення тощо” [3, с. 117].

Емоційні процеси набувають позитивного або негативного характеру залежно від певної дії індивіда щодо нього самого, тобто у позитивному або негативному відношенні до його інтересів або потреб. Згідно теорії К. Оутлі, „щасливі” (англ. „happy”) позитивні емоції виникають, коли „плани погоджені між собою і непередбачені перешкоди усунені” [12, с. 44]. Цікавим є той факт, що у різних мовних культурах позитивні

емоції виражаються різними етносами досить одноманітно та дифузно порівняно з негативними, які є завжди конкретними та виразними [11, с. 72–88].

Позитивні емоції вважаються та сприймаються як мовна норма, а тому активно вивчаються лінгвістами. Групи ад'єктивних емосемізмів, що містять позитивну семантику, описують емоційні стани, які спрямовані на повне або часткове задоволення актуальної потреби індивіда та виконують творчу роль у його житті, спонукаючи людину до досягнення різних цілей для себе у тій чи іншій життєвій ситуації. Саме такі емоції як радість, щастя, задоволення, насолода завжди оцінюються людиною позитивно.

У свою чергу, негативні емоції виникають, коли „відсутнє узгодження між планами, або не вдається здійснити план, або коли виникає проблема, для вирішення якої недостатньо існуючих ресурсів, або ж коли мета, що лежить в основі емоції, нездійсненна” [12, с. 44]. У такому випадку вони стимулюють активність, спрямовану на уникнення шкідливої для суб'єкта дії, а також безпосередньо пов'язаних з нею неприємних переживань. До негативних емоційних станів належать емоції гніву, страху та суму. Саме вони викликають усвідомлення людиною того, що дійсна реальність не відповідає її бажанням чи потребам та є певним стимулом для намагання змінити ситуацію на краще, а тому допомагають їй адаптуватися у критичній ситуації. Негативні емоції є, на думку деяких вчених [11, с. 72–88], завжди конкретними, виразними та різноманітними.

Прикметники з негативною оцінкою характеризуються виразністю, експресивністю, емотивною насиченістю та містять значення неправильного, поганого, невідповідного якимось загальноприйнятим принципам, вимогам тощо. Цікавим є доведений факт, що всі мовні системи кваліфікують певні емоції як позитивні чи негативні за давно існуючими у цьому соціумі уявленнями про їхній характер, причину та місце серед інших емоцій, причому „позитивні явища сприймаються суспільством як норма і тому детально аналізуються, тоді як негативні відхилення від норми викликають різке неприйняття, осуд і вимагають чіткої диференціації...” [4, с. 72].

Необхідно зазначити, що емоційні переживання мають досить неоднозначний характер, а тому один і той же об'єкт може викликати у носія мови суперечливі емоційні враження. У такому випадку мова йде про амбівалентність емоцій, яка спричинена різним впливом деяких особливостей об'єкта на потреби та цінності людини. Саме ця характеристика емоцій як психологічного феномену, опосередковуючись мовою, виступає в якості посередньої бази для відповідних опозицій емотивів. Наприклад, у семантиці емотивного прикметника *cute* явище амбівалентності виявляється у вигляді таких значень як „(especially of something or someone small or young) *pleasant* and attractive” та „wishing to seem clever sometimes in a rude or *unpleasant* way” (CALD).

Загальновідомим є те, що оцінка може мати два види характеру: об'єктивний (узуально закріплене та зафіксоване у словниках значення мовної одиниці) та суб'єктивний (використання її мовцем з метою висловлення особистого ставлення до певного факту). У нашій роботі за основу взято поняття об'єктивної оцінки, яка відображає кваліфікацію ознаки за шкалою „добре-погано” та приймається всіма носіями мови.

Прикметники в абсолютній формі завжди припускають існування оцінної шкали, завдяки якій стає можливим поділ їх за оцінною семантикою. Емотивні прикметники актуалізують свої значення у мові внаслідок цього параметра та розподіляються на угруповання ад'єктивних емотивів позитивної, негативної або амбівалентної оцінки. В якості критеріїв присутності негативної чи позитивної оцінки у лексичному значенні емотивних прикметників виступають:

а) система словникових позначень (наприклад, *sodding (offensive)* – used to express anger: Stupid sodding thing, why won't it move? (CALD); *cocksure (informal, disapproving)* – too confident, in a way that is slightly unpleasant or rude: a cocksure young man (CALD); *almighty (taboo, offensive)* – used in the expressions shown in the example, to express surprise or anger: Christ/God Almighty! What the hell do you think you are doing? (OALD); *roguish* (usually **approving**) (of a person) pleasant and amusing but looking as if they might do sth wrong: a roguish smile (OALD), тощо.

б) показники оцінки, які є в лексикографічному тлумаченні значення слова (наприклад, *wintry* – unfriendly and **disapproving**: She gave a wintry smile (CALD); *cheerful* – describes a place or thing that is bright and pleasant and makes you feel **positive** and happy: The doctor's waiting room was bright and cheerful with yellow walls and curtains (CALD); *awesome* – very **good**, enjoyable, etc.: I just bought this awesome new CD! (OALD); *appalling* – shocking; extremely **bad**: The prisoners were living in appalling conditions (OALD), тощо.

в) афікси, які можуть вказувати на негативний чи позитивний відтінок прикметника (наприклад, -ish: зневага (*oafish* – stupid, rude or awkward (CALD), незадоволення (*ticklish* – difficult to deal with, and possibly embarrassing (OALD); -y: незадоволення (*icky* – unpleasant, especially to look it (CALD), *cutesy* – too pretty or attractive in a way that is annoying (OALD); -ie: зневага (*girlie* – a girl or woman who is girlie behaves in a silly way, for example by pretending to be shy and thinking about how she looks (LDCE), тощо.

Проаналізувавши за таким принципом 2 937 ад'єктивних одиниць, вибраних методом суцільного вибирання із сучасних тлумачних словників англійської мови, ми помітили, що серед емотивних прикметників найбільшу частину становлять прикметники негативної оцінки, адже їхня кількість, за нашими підрахунками, склала 1 880 одиниць, тоді як ад'єктивні лексеми позитивної семантики налічують 910 слів, тобто вдвічі менше. Що стосується решти 147 ад'єктивних емосемізмів, то їхнє значення зводиться

до вираження оцінки із вказівкою на обидві ознаки, тобто є проявом амбівалентності емотивних прикметників. Схематично співвідношення емотивних прикметників опозиційних знакових типів відображає наступна діаграма (рис. 2).

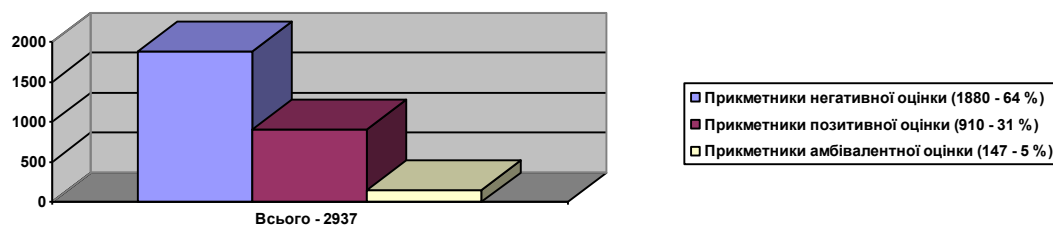

Рис. 2. Співвідношення емотивних прикметників опозиційних знакових типів

Таким чином, емотивні прикметники позитивної семантики становлять значну частину англійської ад'єктивної емотивної лексики (31 %), проте є менш чисельними, ніж прикметники негативної семантики, які становлять 64 %. Очевидно, це пов'язано з тим, що ад'єктивні одиниці є найчастіше основними лексичними виразниками саме негативної оцінки, яка не є зовнішньою ознакою, а входить до структури лексичного значення емотивного прикметника. Ад'єктивні емосемізи становлять невід'ємну частину загальної негативної емотивної лексики, яка складається зі слів, що мають понятійну та емоційну співвіднесеність, вживаючись у мові з метою опису незадоволення суб'єкта.

Висновки. Отже, природа прикметника передбачає можливість його дослідження з погляду суб'єкта, який при виборі ад'єктива обирає одну ознаку з багатьох, особливо це стосується емотивних прикметників, що мають самостійне емотивне значення. Емотивні прикметники в англійській мові утворюють складну структуру, яка складається з лексичних одиниць, що є безпосередніми вербальними виразниками емоцій людини, а тому передбачає безперервність зв'язків об'єктів множини поряд з можливістю опису ад'єктивних емосемізмів в сукупності без поділу цієї лексики на лексику вираження та лексику опису емоцій. Перспективи подальших досліджень цього питання полягають у вивченні лінгвостилістичних особливостей англійських ад'єктивних емосемізмів та глибинному аналізі їх семантичної структури.

Література

1. Виноградов В. В. Словообразование и его отношение к грамматике и лексикологии. *Вопросы теории и истории языка*. Москва, 1952. С. 123–125.
2. Вольф Е. М. Грамматика и семантика прилагательного. Москва : Наука, 1978. 199 с.
3. Кубрякова Е. С. Язык и знание. На пути получения знаний о языке : части речи с когнитивной точки зрения. *Роль языка в познании мира*. Москва : Языки славянской культуры, 2004. 560 с.
4. Ратушная Е. Р. Семантическая структура фразеологизмов в процессе ее формирования и функционирования (на материале фразеологизмов – наименований человека в современном русском языке) : монография. Курган : КГУ, 2000. 224 с.
5. Рахилина Е. В. О семантике прилагательных цвета. *Наименования цвета в индоевропейских языках: Системный и исторический анализ*. Москва, 2007. С. 29–39.
6. Смирницкий А. И. Синтаксис английского языка. *Из лингвистического наследия*. Москва : Либроком, 2015. 288 с.
7. Уфимцева А. А. Типы словесных знаков. Москва : Либроком, 2011. 208 с.
8. Харитончик З. А. Имя прилагательное: Проблемы классификации. Теория грамматики. Лексико-грамматические классы и разряды слов. *Сб. науч.-аналит. обзоров*. Москва, 1990. С. 94–119.
9. Юрченко А. И. Прилагательное : потерянное и возвращённое имя. Москва : ОГНИ, 2014. 148 с.
10. Gleby A. English deverbal adjectives: their identification and use in a corpus of modern written English. Goteborg : Department of English Goteb. Univ-ty, 2002. 328 p.
11. Noth W. Symmetries and Asymmetries between Positive and Negative Emotion words. *Proceedings of the Conference of the German Association of University Professors of English*. Tübingen : Max Niemeyer, 1992. Vol. XIII. PP. 72–88.
12. Oatley K. Best Laid Schemes: The Psychology of Emotions. Cambridge : University Press, 1992. 544 p.

References

1. Vinogradov V. V. Slovoobrazovanie i ego otnoshenie k grammatike i leksikologii. *Voprosy teorii i istorii yazyka*. Moskva, 1952. S. 123–125.
2. Vol'f E. M. Grammatika i semantika prilagatel'nogo. Moskva : Nauka, 1978. 199 s.
3. Kubryakova E. S. Yazyk i znanie. Na puti polucheniya znaniy o yazyke : chasti rechi s kognitivnoy tochki

zreniya. Rol' yazyka v poznanii mira. Moskva : Yazyki slavyanskoj kul'tury, 2004. 560 s.

4. Ratushnaya E. R. Semanticheskaya struktura frazeologizmov v processe ee formirovaniya i funkcionirovaniya (na materiale frazeologizmov – naimenovaniy cheloveka v sovremennom russkom yazyke) : monografiya. Kurgan : KGU, 2000. 224 s.

5. Rahilina E. V. O semantike prilagatel'nykh cveta. Naimenovaniya cveta v indoevropskikh yazykakh: Sistemnyj i istoricheskij analiz. Moskva, 2007. S. 29–39.

6. Smirnickij A. I. Sintaksis anglijskogo yazika. Iz lingvisticheskogo naslediya. Moskva : Librokom, 2015. 288 s.

7. Ufimceva A. A. Tipy slovesnykh znakov. Moskva : Librokom, 2011. 208 s.

8. Haritonchik Z. A. Imya prilagatel'noe: Problemy klassifikacii. Teoriya grammatiki. Leksiko-grammaticheskie klassy i razryady slov. Sb. nauch.-analit. obzorov. Moskva, 1990. S. 94–119.

9. Yurchenko A. I. Prilagatel'noe : poteryannoe i vozvrashchyonnoe imya. Moskva : OGNI, 2014. 148 s.

10. Gleby A. English deverbal adjectives: their identification and use in a corpus of modern written English. Goteborg : Department of English Goteb. Univ-ty, 2002. 328 p.

11. Noth W. Symmetries and Asymmetries between Positive and Negative Emotion words. *Proceedings of the Conference of the German Association of University Professors of English*. Tubingen : Max Niemeyer, 1992. Vol. XIII. PP. 72–88.

12. Oatley K. Best Laid Schemes: The Psychology of Emotions. Cambridge : University Press, 1992. 544 p.